

LLIBRE DE MERAVELLES

I digué [l'Elefant] a Na Renard com podria ella tractar que el rei morís i que ell fos elegit rei, ja que el rei era tan fort de persona i tenia tan savi consell i ella era una bèstia petita i de poc poder. Respongué Na Renard i digué aquest exemple:

—En una terra s'esdevingué que totes les bèsties acordaren de donar cada dia una bèstia al lleó, per tal que no les turmentés amb la seva cacera, i el lleó ho acceptà. Cada dia aquelles bèsties ho tiraven a la sort, i aquella a qui tocava la sort anava al lleó i aquest se la menjava. Un dia s'esdevingué que recaigué la sort sobre una llebre i aquella llebre trigà a anar al lleó fins al migdia, perquè tenia por de morir. El lleó s'enutjà molt pel retard perquè tenia molta fam i digué a la llebre que per què havia trigat tant. La llebre s'excusà i digué que a prop d'aquell lloc hi havia un lleó que deia que era rei d'aquella terra i que havia intentat agafar-la. El lleó s'enutjà molt i pensà que era veritat això que la llebre li havia dit, i li digué que li ensenyés el lleó. La llebre passà davant i el lleó la seguí. La llebre arribà a un gran estany format per una bassa envoltada de totes parts per un gran mur. Quan la llebre fou sobre l'aigua i la seva ombra i la del lleó aparegueren en l'aigua, digué la llebre al lleó: “Senyor, veus el lleó que hi ha a l'aigua i que es vol menjar una llebre?” El lleó pensà que la seva ombra era un lleó i saltà a l'aigua per combatre amb aquell lleó. El lleó morí a l'aigua i la llebre amb la seva astúcia matà el lleó.

Edicions 62 (versió modernitzada)